

Voor Tako.
1976-2018

"Someday I wish upon a star
Wake up where the clouds are far behind me
Where trouble melts like lemon drops
High above the chimney top
That's where you'll find me"

Somewhere over the Rainbow - Israel Kamakawiwo'ole

"Het idee voor dit boek ontstond toen ik 'Somewhere over the rainbow' van Israel Kamakawiwo'ole op repeat had gezet, nadat ik was teruggekomen van de begrafenis van een vriend, een jonge papa van twee. Met dat liedje had hij afscheid genomen van al wie hem dierbaar was. Terwijl ik tekeningen voor een nieuw boek inkleurde, luisterde ik naar de tekst. Ik vond het een mooie gedachte, dat mijn vriend voorbij de regenboog was en dat we elkaar daar ooit terug zouden zien.

Tako en ik, we zouden samen eens iets organiseren, in Hof Den Tuitelaar in Meldert. Dat is er niet meer van gekomen. Maar toch heb ik het gevoel dat we samen iets verwezenlijkt hebben. Zonder jou was dit boek er niet geweest, Tako. Ik hoop dat het vele kinderen zal kunnen helpen bij hun verdriet. Het ga je goed daarboven."

Kathleen

Met speciale dank aan Fabienne De Groote, voor de steun bij dit project

Kathleen Amant
Tot voorbij de regenboog
Eerste druk 2019

© Uitgeverij Hocus Pocus
Trefw.: Rouw, verdriet, dood
ISBN 978 9081800945
NUR 273 / 274
D/2019/Kathleen Amant, uitgever

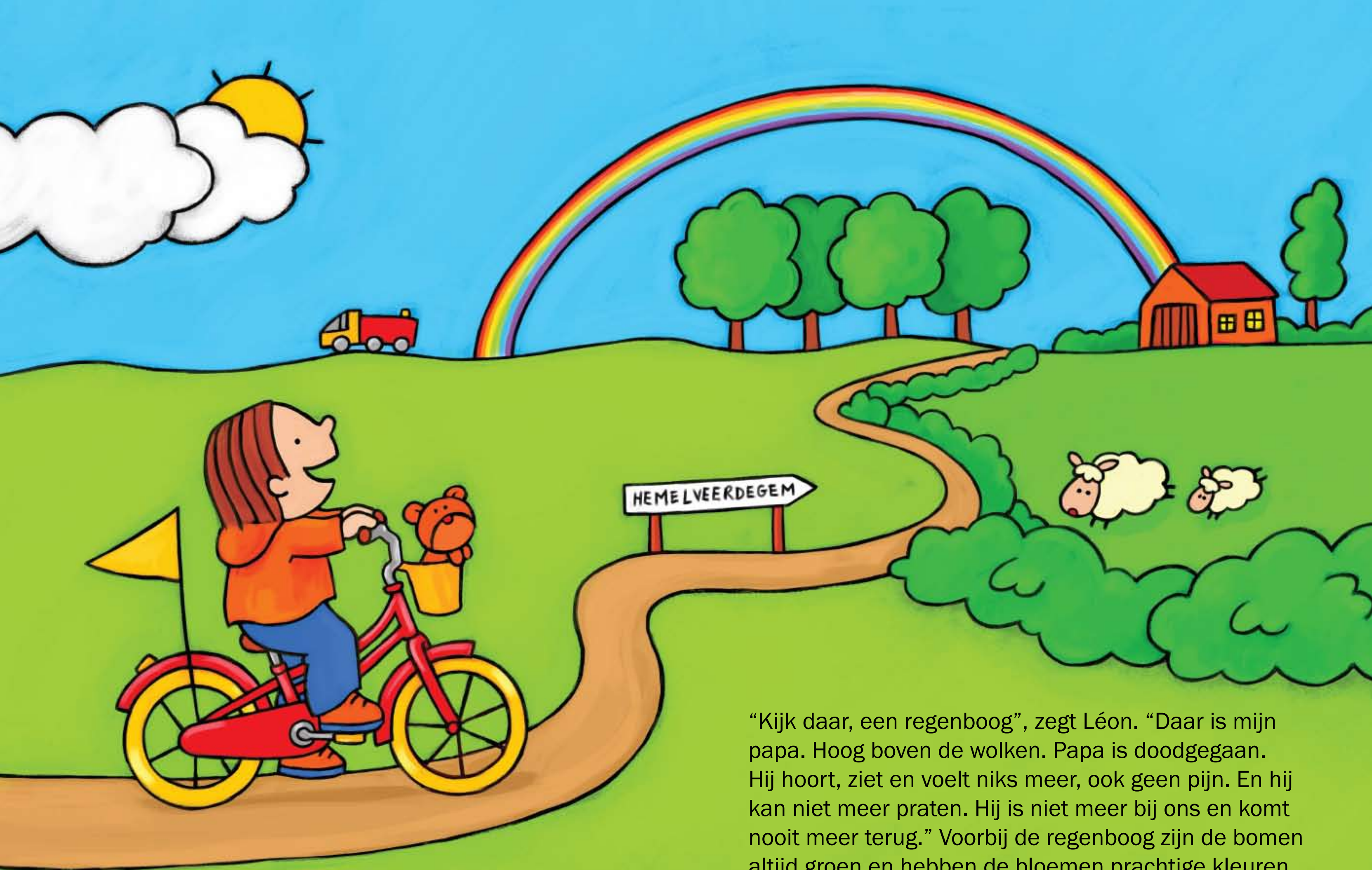
Alle rechten voorbehouden
www.amant.be

Tot voorbij de Regenboog

Troostboek bij rouw en verdriet



HOCUS*POCUS



“Kijk daar, een regenboog”, zegt Léon. “Daar is mijn papa. Hoog boven de wolken. Papa is doodgegaan. Hij hoort, ziet en voelt niks meer, ook geen pijn. En hij kan niet meer praten. Hij is niet meer bij ons en komt nooit meer terug.” Voorbij de regenboog zijn de bomen altijd groen en hebben de bloemen prachtige kleuren. Het is er mooi en altijd zomer.



“Ik ga naar de regenboog fietsen”, zegt Léon.
Het gaat bergop en bergaf, soms gaat het snel en dan
weer traag. De koeien dartelen vrolijk in de wei en af
en toe fladdert er een vlinder voorbij. Fietsen kan Léon
goed. Dat heeft hij van papa geleerd.



Maar hoe hard en hoe lang hij ook fietst, de regenboog komt niet dichterbij. IEEEEPPPPP! Léon kan nog net op tijd remmen. Net op tijd, om niet holderdebolder in de rivier te fietsen.

Een konijntje komt vrolijk aangehuppeld.
“Wil je naar de regenboog?”, vraagt het zachtjes.
Léon knikt. “Papa is daar”, zegt hij.
“Hij is dood en komt nooit meer terug. Ik mis hem.”

